

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej

(2019/C 168/09)

Sprawozdawca generalny: Anna MAGYAR (HU/EPP), wiceprzewodnicząca Rady Komitetu Csongrád Megye

Dokument źródłowy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylającego wspólne działanie Rady 98/700/WSiSW, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1052/2013 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624

Wkład Komisji Europejskiej w spotkanie przywódców w Salzburgu w dniach 19–20 września 2018 r.

COM(2018) 631 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

COM(2018) 631 final, art. 2 pkt 16

Definicje

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>„personel operacyjny” oznacza funkcjonariuszy straży granicznej, eskorty powrotu, specjalistów ds. powrotów oraz innych właściwych członków personelu wchodzących w skład „stałej służby Europejskiego Korpusu Straży Granicznej i Przybrzeżnej”. Zgodnie z trzema kategoriami określonymi w art. 55 ust. 1 personel operacyjny jest zatrudniany przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej jako personel statutowy (kategoria 1), personel oddelegowany do Agencji przez państwa członkowskie (kategoria 2) lub personel przewidziany do celów krótkoterminowego rozmieszczenia przez państwa członkowskie (kategoria 3). Personel operacyjny ma działać w charakterze członków zespołów zarządzania granicami, zespołów wspierających zarządzanie migracjami lub zespołów powrotowych mających uprawnienia wykonawcze. W skład personelu operacyjnego wchodzi również personel statutowy odpowiedzialny za funkcjonowanie centralnej jednostki ETIAS;</p>	<p>„personel operacyjny” oznacza funkcjonariuszy straży granicznej, eskorty powrotu, specjalistów ds. powrotów oraz innych właściwych członków personelu wchodzących w skład „stałej służby Europejskiego Korpusu Straży Granicznej i Przybrzeżnej”. Zgodnie z czterema kategoriami określonymi w art. 55 ust. 1 personel operacyjny jest zatrudniany przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej jako personel statutowy (kategoria 1), personel oddelegowany do Agencji przez państwa członkowskie (kategoria 2) lub personel przewidziany do celów krótkoterminowego rozmieszczenia lub interwencji szybkiego reagowania przez państwa członkowskie (kategorie 3 i 4). Personel operacyjny ma działać w charakterze członków zespołów zarządzania granicami, zespołów wspierających zarządzanie migracjami lub zespołów powrotowych. Personel kategorii 2, 3 i 4 może posiadać uprawnienia wykonawcze. W skład personelu operacyjnego wchodzi również personel statutowy odpowiedzialny za funkcjonowanie centralnej jednostki ETIAS;</p>

Uzasadnienie

Poprawka 2

COM(2018) 631 final, art. 3 lit. a)

Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
a) kontroli granicznej, w tym środków ułatwiających legalne przekraczanie granic oraz, w stosownych przypadkach, środków związanych z zapobieganiem i wykrywaniem przestępczości transgranicznej, takiej jak przemyt migrantów, handel ludźmi i terroryzm, a także środków związanych z kierowaniem dalej osób, które potrzebują ochrony międzynarodowej lub zamierzają się o nią ubiegać;	a) kontroli granicznej, w tym środków ułatwiających legalne przekraczanie granic oraz, w stosownych przypadkach, środków związanych z zapobieganiem, wykrywaniem i powstrzymywaniem przestępczości transgranicznej, takiej jak przemyt migrantów, handel ludźmi i terroryzm, a także środków związanych z kierowaniem dalej osób, które potrzebują ochrony międzynarodowej lub zamierzają się o nią ubiegać;

Uzasadnienie

Główne działania w zakresie zarządzania granicami muszą również uwzględniać operacyjne rozwiązanie kwestii walki z przestępczością transgraniczną.

Poprawka 3

COM(2018) 631 final, art. 8 ust. 4, 6 i 7

Wieloletni cykl polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4) W oparciu o strategiczną analizę ryzyka dotyczącą europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o której mowa w art. 30 ust. 2, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 118 w ramach opracowywania wieloletniej polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Taki akt delegowany określa priorytety polityki oraz wskazuje strategiczne wytyczne na kolejne cztery lata w odniesieniu do elementów określonych w art. 3.</p> <p>[...]</p> <p>6) W celu wdrożenia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 4, państwa członkowskie ustanawiają krajowe strategie zintegrowanego zarządzania granicami przez ścisłą współpracę wszystkich organów krajowych odpowiedzialnych za zarządzanie granicami i powroty. Wspomniane krajowe strategie są zgodne z art. 3, aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 4, oraz strategią techniczną i operacyjną, o której mowa w ust. 5.</p> <p>7) W okresie czterdziestu dwóch miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 4, Komisja przeprowadza, przy wsparciu Agencji, dokładną ocenę jego wdrożenia. Wyniki oceny uwzględnia się przy przygotowaniu kolejnego cyklu.</p>	<p>4) W terminie [do potwierdzenia] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie projekt wieloletniej polityki strategicznej dla pierwszego wieloletniego cyklu polityki strategicznej w oparciu o strategiczną analizę ryzyka dotyczącą europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami, o której mowa w art. 30 ust. 2. W terminie [do potwierdzenia] od przedstawienia projektu przez Komisję zwoływane jest posiedzenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w celu omówienia projektu wieloletniej polityki strategicznej. Po omówieniu projektu Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 118 w ramach opracowywania wieloletniej polityki strategicznej w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Taki akt delegowany określa priorytety polityki oraz wskazuje strategiczne wytyczne na kolejne cztery lata w odniesieniu do elementów określonych w art. 3.</p> <p>[...]</p> <p>6) W celu wdrożenia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 4, państwa członkowskie ustanawiają krajowe strategie zintegrowanego zarządzania granicami przez ścisłą współpracę wszystkich organów krajowych odpowiedzialnych za zarządzanie granicami i powroty oraz w konsultacji z właściwymi władzami regionalnymi i lokalnymi odnośnych terytoriów szczebla niższego niż krajowy. Wspomniane krajowe strategie są zgodne z art. 3, aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 4, oraz strategią techniczną i operacyjną, o której mowa w ust. 5.</p> <p>7) W okresie czterdziestu dwóch miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 4, Komisja przeprowadza, przy wsparciu Agencji, dokładną ocenę jego wdrożenia. Wyniki oceny uwzględnia się przy przygotowaniu kolejnego cyklu. Komisja przekazuje ocenę Radzie, Parlamentowi Europejskiemu i Europejskiemu Komitetowi Regionów.</p>

Uzasadnienie

Krajowe strategie zintegrowanego zarządzania granicami należy konsultować z lokalnymi i regionalnymi władzami tych terytoriów, które są w dużej mierze przedmiotem bieżących, przewidywanych lub potencjalnych silnych przepływów migracyjnych lub które stoją przed innymi wyzwaniami mającymi poważne konsekwencje dla szczebla lokalnego lub regionalnego. Ponadto Komisja powinna zdawać sprawę współustawodawcom (popr. 23 w projekcie opinii Komisji LIBE), a także politycznej reprezentacji władz lokalnych i regionalnych na poziomie UE.

Poprawka 4

COM(2018) 631 final, art. 21 ust. 1 i 3

Krajowy ośrodek koordynacji

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1) Każde państwo członkowskie wyznacza, prowadzi i utrzymuje krajowy ośrodek koordynacji, które służy koordynacji i wymianie informacji między wszystkimi organami prowadzącymi działania w zakresie kontroli granic zewnętrznych na poziomie krajowym, a także z pozostałymi krajowymi ośrodkami koordynacji oraz z Agencją. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o utworzeniu swojego krajowego ośrodka koordynacji, a następnie Komisja przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim i Agencji.</p> <p>[...]</p>	<p>1) Każde państwo członkowskie wyznacza, prowadzi i utrzymuje krajowy ośrodek koordynacji, które służy koordynacji i wymianie informacji między wszystkimi organami prowadzącymi działania w zakresie kontroli granic zewnętrznych na poziomie krajowym – oraz w stosownych przypadkach z właściwymi organami regionalnymi i lokalnymi – a także z pozostałymi krajowymi ośrodkami koordynacji oraz z Agencją. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o utworzeniu swojego krajowego ośrodka koordynacji, a następnie Komisja przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim i Agencji.</p> <p>[...]</p>
<p>3) Krajowy ośrodek koordynacji:</p> <p>a) zapewnia terminową wymianę informacji i terminową współpracę między wszystkimi organami krajowymi odpowiedzialnymi za kontrolę granic zewnętrznych oraz z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji i z Agencją;</p> <p>[...]</p>	<p>3) Krajowy ośrodek koordynacji:</p> <p>a) zapewnia terminową wymianę informacji i terminową współpracę między wszystkimi organami krajowymi odpowiedzialnymi za kontrolę granic zewnętrznych – oraz w stosownych przypadkach z właściwymi organami regionalnymi i lokalnymi – oraz z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji i z Agencją;</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Należy zapewnić właściwe upowszechnianie i wymianę informacji na poziomie lokalnym i regionalnym, jeśli kwestia ta dotyczy tego poziomu.

Poprawka 5

COM(2018) 631 final, art. 39 ust. 3 lit. m)

Plan operacyjny wspólnych operacji

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>m) procedury określające mechanizm przyjmowania i przekazywania do Agencji skarg na wszelkie osoby uczestniczące we wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy, w tym na funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu państwa przyjmującego oraz członków zespołów, dotyczące zarzucanych przypadków naruszenia praw podstawowych w kontekście ich udziału we wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy;</p> <p>n) rozwiązania logistyczne, w tym informacje dotyczące warunków pracy oraz uwarunkowań panujących na obszarach, na których przewiduje się prowadzenie wspólnej operacji.</p>	<p>m) mechanizm przyspieszonej procedury wobec obywateli państw trzecich nielegalnie przybywających na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>n) procedury określające mechanizm przyjmowania i przekazywania do Agencji skarg na wszelkie osoby uczestniczące we wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy, w tym na funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu państwa przyjmującego oraz członków zespołów, dotyczące zarzucanych przypadków naruszenia praw podstawowych w kontekście ich udziału we wspólnej operacji lub szybkiej interwencji na granicy;</p> <p>o) rozwiązania logistyczne, w tym informacje dotyczące warunków pracy oraz uwarunkowań panujących na obszarach, na których przewiduje się prowadzenie wspólnej operacji.</p>

Uzasadnienie

W czasie wspólnej operacji konieczne jest także określenie mechanizmu przyspieszonej procedury wobec obywateli państw trzecich nielegalnie przybywających na terytorium państwa członkowskiego, tak by wobec tych osób można jak najszybciej wydać decyzję nakazującą powrót.

Poprawka 6

COM(2018) 631 final, art. 55 ust. 1

Stała służba Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. Stała służba Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w składzie 10 000 członków personelu operacyjnego jest częścią Agencji. W skład stałej służby wchodzi następujące trzy kategorie personelu zgodnie z systemem rocznego dostępu określonym w załączniku I:	1. Stała służba Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej w składzie 10 000 członków personelu operacyjnego jest częścią Agencji. W skład stałej służby wchodzi następujące cztery kategorie personelu zgodnie z systemem rocznego dostępu określonym w załączniku I:
a) kategoria 1: członkowie personelu operacyjnego Agencji rekrutowani zgodnie z art. 94 ust. 1 i rozmieszczani na obszarach operacyjnych zgodnie z art. 56;	a) kategoria 1: członkowie personelu operacyjnego Agencji rekrutowani zgodnie z art. 94 ust. 1 i rozmieszczani na obszarach operacyjnych zgodnie z art. 56;
b) kategoria 2: członkowie personelu operacyjnego oddelegowani do Agencji przez państwa członkowskie na długi okres czasu jako część stałej służby zgodnie z art. 56;	b) kategoria 2: członkowie personelu operacyjnego oddelegowani do Agencji przez państwa członkowskie na długi okres czasu jako część stałej służby zgodnie z art. 56;
c) kategoria 3: członkowie personelu operacyjnego skierowani do Agencji z państw członkowskich w ramach krótko-terminowego rozmieszczenia jako część stałej służby zgodnie z art. 58.	c) kategoria 3: członkowie personelu operacyjnego skierowani do Agencji z państw członkowskich w ramach krótko-terminowego rozmieszczenia jako część stałej służby zgodnie z art. 58;
	d) kategoria 4: personel operacyjny rezerwy szybkiego reagowania.

Uzasadnienie

Dodanie czwartej kategorii personelu operacyjnego złagodziłoby potencjalne obciążenie władz lokalnych i regionalnych pod względem rozmieszczenia, a jednocześnie uzupełniłoby stały korpus szybkiej interwencji na granicy (popr. 55 i popr. 64 projektu sprawozdania Komisji LIBE).

Poprawka 7

COM(2018) 631 final, art. 64 ust. 6

Rezerwa wyposażenia technicznego

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
[...]	[...]
Jeżeli minimalna liczba elementów wyposażenia technicznego jest niewystarczająca do wykonania planu operacyjnego uzgodnionego na potrzeby takich działań, Agencja zmienia tę liczbę na podstawie uzasadnionych potrzeb oraz porozumienia z państwami członkowskimi.	Jeżeli minimalna liczba elementów wyposażenia technicznego jest niewystarczająca do wykonania planu operacyjnego uzgodnionego na potrzeby takich działań, Agencja zmienia tę liczbę i zapewnia dostępność tego wyposażenia na podstawie uzasadnionych potrzeb oraz porozumienia z państwami członkowskimi.

Uzasadnienie

Aby zagwarantować wykonanie planów operacyjnych, w stosownych przypadkach Agencja zapewnia minimalną ilość wyposażenia technicznego po przeanalizowaniu potrzeb poszczególnych planów operacyjnych.

Poprawka 8

COM(2018) 631 final, art. 84 ust. 1, nowa lit. e)

Dokument akredytacyjny

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
c) aktualne zdjęcie w formacie cyfrowym;	c) aktualne zdjęcie w formacie cyfrowym;
d) zadania, do realizacji których jest upoważniony w czasie rozmieszczenia.	d) zadania, do realizacji których jest upoważniony w czasie rozmieszczenia; e) niepowtarzalny numer identyfikacyjny.

Uzasadnienie

Każdy dokument musi zawierać niepowtarzalny numer identyfikacyjny posiadacza dowodu w zależności od rodzaju rozmieszczenia i piastowanego w jego czasie stanowiska. Niepowtarzalny numer identyfikacyjny pomoże również w szybszej identyfikacji w systemie rejestracji.

Poprawka 9

COM(2018) 631 final, art. 102 ust. 4–6

Posiedzenia zarządu

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
4. Do udziału w posiedzeniach Zarządu zapraszana jest Irlandia.	4. Do udziału w posiedzeniach Zarządu zapraszana jest Irlandia jako obserwator.
5. Zjednoczone Królestwo jest zapraszane do udziału w posiedzeniach zarządu odbywających się przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.	5. Zjednoczone Królestwo jest zapraszane jako obserwator do udziału w posiedzeniach zarządu odbywających się przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.
6. Do udziału w posiedzeniach zarządu zaprasza się przedstawicieli Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i Europolu. Zarząd może też zaprosić przedstawiciela stosownych instytucji, organów, urzędów i agencji Unii.	6. Do udziału w posiedzeniach zarządu zaprasza się jako obserwatorów przedstawicieli Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i Europolu. Zarząd może też zaprosić przedstawiciela stosownych instytucji, organów, urzędów i agencji Unii w charakterze obserwatora.

Uzasadnienie

Prawo głosu na posiedzeniach zarządu mają jedynie członkowie. Inne podmioty są zapraszane i mogą uczestniczyć w posiedzeniach w charakterze obserwatora, bez możliwości głosowania.

Poprawka 10

COM(2018) 631 final, art. 116 ust. 1

Ocena

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
c) realizację współpracy europejskiej w dziedzinie funkcji straży przybrzeżnej;	c) realizację współpracy europejskiej w dziedzinie funkcji straży granicznej i przybrzeżnej;

Uzasadnienie

W rozumieniu art. 4 Agencja zapewnia istnienie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Potwierdza potrzebę wzmocnienia pomocniczej roli i mandatu Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (zwanej dalej Agencją), zwłaszcza w kwestii współpracy z państwami trzecimi, aby zapewnić skuteczną ochronę granic zewnętrznych UE i w celu znacznego zwiększenia skuteczności powrotów nielegalnych migrantów. Jednocześnie zwraca uwagę, że poszerzony mandat powoduje konieczność wzmocnienia zabezpieczeń mających zagwarantować, że wszystkie podejmowane w jego ramach działania są w pełni zgodne z prawami podstawowymi oraz z międzynarodowymi zobowiązaniami UE i jej państw członkowskich, zwłaszcza z zasadą non-refoulement. Chodzi także o uniknięcie zaangażowania Agencji w jakiegokolwiek operacje, podczas których niemożliwe będzie zapewnienie przestrzegania praw podstawowych.
2. Uznaje, że skuteczna kontrola granic zewnętrznych UE jest ważnym elementem kompleksowej polityki UE w zakresie migracji, a w tym kontekście proponowane wzmocnienie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej może okazać się niezbędne. Podkreśla jednak, jak wskazano w niedawnej opinii KR-u w sprawie Funduszu Migracji i Azylu, że zwiększeniu środków finansowych i operacyjnych na ochronę granic muszą towarzyszyć odpowiednie wysiłki mające na celu wzmocnienie innych aspektów polityki migracyjnej UE w celu zagwarantowania zrównoważonego podejścia.
3. Podkreśla, że swobodny przepływ obywateli UE jest jednym z największych osiągnięć Unii i zaznacza, że na obszarze bez granic wewnętrznych nieudokumentowana migracja przez granice zewnętrzne poważnie wpływa na funkcjonowanie systemu Schengen pod względem prawnym, gospodarczym i w zakresie bezpieczeństwa.
4. Zwraca uwagę na to, że tymczasowe przywrócenie kontroli granicznych na granicach wewnętrznych poważnie zagraża zdolności regionów sąsiedzkich do współpracy ze sobą, a ponadto ma bardzo istotny wpływ na gospodarki regionalne. Zatem niezbędne są skuteczne kontrole na granicach zewnętrznych.
5. Podkreśla, że skuteczna ochrona granic zewnętrznych przyczynia się do walki z handlem ludźmi i do ostatecznego przerwania modelu biznesowego przemytników, zapobiegając tym samym tragicznym stratom życia ludzkiego. Ponadto skuteczna kontrola granic zewnętrznych może przyczynić się do zapobiegania niektórym zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego i zdrowia publicznego na poziomie władz lokalnych i regionalnych, zwłaszcza w przypadku obszarów usytuowanych wzdłuż zewnętrznych granic UE.
6. Jest zdania, że niezbędnym warunkiem właściwego funkcjonowania polityki migracyjnej jest kompleksowe podejście do migracji obejmujące wzmocnioną kontrolę zewnętrznych granic UE, a także dobrze funkcjonujący wspólny europejski system azylowy, wspólna strategia zajmowania się osobami potrzebującymi ochrony międzynarodowej, spójny system legalnych dróg migracji oraz o wiele spójniejsza polityka dotycząca zewnętrznego wymiaru i przyczyn migracji.
7. Podkreśla, że skuteczna polityka powrotowa jest kluczowym elementem kompleksowego podejścia do migracji oraz że Agencja musi w związku z tym mieć możliwość wspierania państw członkowskich w obszarze powrotów, zgodnie z prawem międzynarodowym i unijnym i przy zapewnieniu przestrzegania zasady non-refoulement.
8. Przyjmuje z zadowoleniem rozszerzenie mandatu Agencji w celu zapewnienia kompleksowego wsparcia państwom członkowskim i krajom trzecim w dziedzinie skutecznych i humanitarnych operacji powrotowych. Może to również obejmować w szczególnych przypadkach ewentualne zapewnienie wsparcia operacyjnego państwom trzecim na żądanie, bez ograniczeń geograficznych, w celu zapobieżenia eskalacji sytuacji kryzysowych. Takie przypadki wymagają jednak jasnych gwarancji i zabezpieczeń dotyczących poszanowania praw podstawowych i prawa międzynarodowego, a także odpowiednich mechanizmów, aby zagwarantować odpowiedzialność Agencji za jej działania poza jurysdykcją państw członkowskich.
9. Zaznacza, że ochrona granic zewnętrznych należy do wspólnych kompetencji UE i państw członkowskich, zatem omawiany wniosek powinien gwarantować, że KE nadzoruje koordynację i kontrolę granic zewnętrznych Unii.
10. Uznaje za konieczne nałożenie na państwa członkowskie zobowiązań do pomocy w przeprowadzaniu wspólnych operacji przez Agencję, jednak jest zaniepokojony propozycją utworzenia stałego korpusu złożonego z maksymalnie 10 000 pracowników operacyjnych, ponieważ rozmieszczenie krajowych funkcjonariuszy straży granicznej i personelu krajowego w ramach Agencji może doprowadzić do ewentualnego drenażu mózgow. Podkreśla, że utworzenie takich nowych struktur nie może stanowić dodatkowego obciążenia dla władz lokalnych i regionalnych, szczególnie w regionach przygranicznych. Nie może też zagrażać wykonywaniu przeprowadzanych na granicach zewnętrznych zadań istniejących struktur krajowych, regionalnych lub lokalnych. W związku z tym proponuje, by w załączniku I przewidziano bardziej realistyczne i stopniowe ustanowienie stałego korpusu.

11. Jest zaniepokojony brakiem odpowiedniej oceny kilku aspektów skutków wniosku, w tym jego potencjalnego oddziaływania terytorialnego, i uznaje za konieczne zbadanie możliwości zapewnienia wspierającej roli Agencji w najbardziej racjonalny pod względem kosztów sposób. W takiej ocenie skutków należy również rozważyć konsekwencje finansowe zarówno w sytuacjach normalnych, jak i kryzysowych, a także złożone kwestie prawne, które mogą się pojawić zwłaszcza w odniesieniu do operacji poza terytorium UE.

12. Podkreśla wielopodmiotowy charakter zarządzania granicami i rolę, jaką może odgrywać w tych ramach poziom lokalny i regionalny, co zostało odzwierciedlone w art. 22. Zauważa w tym kontekście, że władze lokalne i regionalne, których dotyczy ta kwestia (np. podmioty zarządzające granicami i regionami przybrzeżnymi), powinny być odpowiednio zaangażowane w wymianę informacji, zwłaszcza w odniesieniu do krajowych ośrodków koordynacji (art. 21), oraz w przygotowywanie krajowych strategii zintegrowanego zarządzania granicami (art. 8).

13. Podkreśla, że nieuregulowana migracja wywiera znaczną presję na władze lokalne i regionalne i stwarza problemy w ukierunkowaniu ograniczonych usług publicznych na osoby, wobec których mamy międzynarodowe zobowiązanie do udzielenia schronienia i azylu. Podkreśla zatem, że zasadnicze znaczenie mają szybkie powroty osób, którym nie udzielono azylu, i zagwarantowanie poszanowania legalnych dróg migracji.

14. Jest zdania, że ochrona granic zewnętrznych UE jest przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz że cele proponowanych przepisów nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie i władze regionalne. Uważa w związku z tym, że wniosek jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Bruksela, dnia 6 lutego 2019 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów
